

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดบริเวณที่ดินป่าไผ่โตงนางช้าง ในท้องที่ตำบลท่าชะมวง
อำเภอรัตนภูมิ ตำบลฉลุง ตำบลทุ่งคำเสา อำเภอลาดใหญ่
จังหวัดสงขลา และตำบลทุ่งนุ้ย อำเภอกวนกาหลง
จังหวัดสตูล ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

พ.ศ. ๒๕๒๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๒๑

เป็นปีที่ ๓๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราช
โองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดบริเวณที่ดินป่าไผ่โตงนางช้าง ในท้องที่
ตำบลท่าชะมวง อำเภอรัตนภูมิ ตำบลฉลุง ตำบลทุ่งคำเสา อำเภอลาดใหญ่
จังหวัดสงขลา และตำบลทุ่งนุ้ย อำเภอกวนกาหลง จังหวัดสตูล ให้
เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๕ แห่งธรรมนูญการปกครอง
ราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๒๐ และมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติ
สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๐๓ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนด
บริเวณที่ดินป่าไผ่แดงในท้องที่ตำบลท่าชะมวง อำเภอรัตนบุรี ตำบล
นาค ตำบลทุ่งคำเสา อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา และตำบลทุ่งนัย
อำเภอควนกาหลง จังหวัดสตูล ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า พ.ศ.
๒๕๒๑”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้บริเวณที่ดินป่าไผ่แดงในท้องที่ตำบลท่าชะมวง
อำเภอรัตนบุรี ตำบลนาค ตำบลทุ่งคำเสา อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา
และตำบลทุ่งนัย อำเภอควนกาหลง จังหวัดสตูล ภายในแนวเขตตาม
แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษา
การตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ: - เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจาก
 ป่าไต่จนาง้าง ในท้องที่ตำบลท่าชะมวง อำเภอรัษฎา ตำบลฉลุง ตำบลทุ่งตำเสา
 อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา และตำบลทุ่งนุ้ย อำเภอกวนกาหลง จังหวัด
 สตูล เนื้อที่ประมาณ ๑๘๒ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๑๑๓,๗๕๐ ไร่
 มีภูมิประเทศเป็นเทือกเขาสูงสลับซับซ้อน สภาพป่าเป็นป่าดิบชื้น มีสัตว์ป่า
 สำคัญและหายากหลายชนิดอาศัยอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ
 เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ทรงมีพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
 ให้หาได้ยาก และเข้าใจว่าจะมีแรดอาศัยอยู่ในป่าดังกล่าวด้วย เพราะป่าเป็น
 ส่วนหนึ่งของเทือกเขาวยเหยียดไปจนถึงเขตแดนประเทศมาเลเซียซึ่งมีแรดอยู่
 เป็นจำนวนมาก ประกอบกับมีแหล่งน้ำแหล่งอาหารของสัตว์ป่าอย่างอุดมสมบูรณ์
 และยังมีน้ำตกที่สวยงามอยู่ ๒ แห่ง คือ น้ำตกไต่จนาง้าง และน้ำตกบริพัตร
 ฉะนั้น เพื่อรักษาไว้ซึ่งพันธุ์สัตว์ป่าและให้เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าโดยปลอดภัย
 รวมทั้งเป็นการช่วยบ่งกันรักษาต้นน้ำลำธารและป่าไม้อันเป็นทรัพยากรธรรมชาติ
 อันมีค่าของประเทศที่อำนวยความสะดวกในทางเศรษฐกิจและวิทยาการ และ
 เพื่อรักษาความงามตลอดจนคุณค่าตามธรรมชาติไว้ซึ่งเป็นประโยชน์ทั้งทางตรง
 และทางอ้อมแก่รัฐและประชาชน สมควรกำหนดบริเวณที่ดินดังกล่าวให้เป็นเขต
 รักษาพันธุ์สัตว์ป่าตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๐๓
 จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกาขึ้น